

Universitäts- und Landesbibliothek Tirol

Hungaria Fida Austriæ

Fonovich, János

Tyrnaviæ, 1743

Ultimus

Palladiúsque furor cedit, fortuna redibit
 Urbibus Austriacis longum latura vigorem.
 Felix tantorum genitrix fœcunda virorum
 Tellus! ite, precor, mœstis nos solvite vin-
 clis:

Ite bonis avibus, Superi pia cæpta coronent
 Eventu læto, vireat post prælia laurus.

§. ULTIMUS

*Juno Hunniadis adventu territa relicta
 Austriâ ejus Natam Bobemiam totis viribus
 Palladi juncta aggreditur. Sequitur Hun-
 niades, crebrisque velitationibus conatum
 eorum infringit. Denique abstracta à Ju-
 none Pallade in Austriæ partes, Illustrissimo
 CZIRAKY sanguine suam Austriæ fidelitatem
 testatur, & firmat.*

ERgo locò movit Junonia castra petendo
 Hunniades, aciesque virum: præcessit e-
 untes

Formido cum fratre metu, sociatus utrique
 Pallor, & exanguis cæcis armata pharetris
 Mors, omnes circum populos terrore replendo.
 Atque ubi jam multum medius decrescere cam-
 pus

Inter utramque aciem cæpit; miratur Jūno
 Tot subitos pedites, equitum tot territa turmis
 Pallet, jamque piget cæpti, ferroque petita
 Austriadis, subeunt incauti tædia belli.

(Proh Regni malecauta sitis! quia nempe futurum
Non patet, & vanum spondent præsentia fru-
ctum)

Sed premit ore metum, primosque è gente suo-
rum,

Quid fieri, quid agi statuant, edicere jussit.
Ut sedere, omnes Natam suasere premendam.
Ergo vertit iter, se jungere Pallados optans
Viribus, & juncto convellere robore Natam
Austriadis: simul infaulsto bubone movebant
Agmina, Czechiacæ mox esca futura volucris.
Movit & Hunniades, nec tardis passibus instat
Junoni, certus vinci vel vincere ferrò.

Denique Czechiadum stant omnis miles in ar-
vis:

Hinc acies hostilis erat, tria robora Regum,
Atque Ducum vires; seu quas Germania legit,
Seu misit Rhodanus metuenda mole cohortes.
Illic Austriacis mixtus, rubrisque Croatis,
Sanguinis ardentes qui se testantur amictu,
Hunniades stabat, cædes, & prælia spirans:
Impar, si numerum spectes, par viribus hosti.
Nunquam tanta cohors, nunquam tanta agmina
in uno

Visa stetisse loco, nec tot discrimina linguæ,
Armatae manus fuerant ditione sub una,
Nec tantus fuerat Xercen exercitus orbe
Per scopulos, Lybiæque vagas comitatus are-
nas,

Tela licet solem umbrarint atque æquora classes;
Quan-

Quantum Czechiadûm steterat tunc agmen in
oris.

Tot, Superi, petitur jam sola Bohemia signis:
Terra priûs Cererisque ferax, genitrixque Viro-
rum;

Funereæ nunc messis ager, nunc fertile Martis
Facta solum, tepido sc̄datur sanguinis amne.
Firma tamen steterat, nec tanto fracta furore est
Hunniadis defensa manu, quo signa jubente
Conferri, miles cupiens haurire cruorem
Irruit, & victor medios grassatur in hostes,
Nunc pecudum cumulos, nunc plaustra referta
metallô

Abripiens: jam calcat opes, nec præda retardat
Hostilis cupidum cædis, quia charior aurô
Sanguis erat. Stimulos audacia amica furori
Addit in arma viro, qui lucri prodigus omnis
Effundit totas strictis mucronibus iras
Vulnera vulneribus cumulans, & funera campis.
Hunnorum eluxit per tot certamina virtus,
Non hosti metuenda magis, quàm dum procul
esse est

Credita, nam celeri, non speratôque recurso
Sæpe decena manus, totas terrore cohortes
Replevit, victisque dedit juga dura catenas.
Sæpe nec attactô ferrô venientibus urbis
Portas recludunt cives, dominósque salutant
Hunnos. Sunt adeò vel solo nomine fortes,
Armative satis, præbet fama ipsa triumphos.
Non ego, Phœbeis resonent si versibus ora,

Pieridésque suas tribuant in Barbita dextras,
Enarrare queo, quantas gens Hungara clades
Fecerit, & quantis fuerit ditata rapinis,
Aut quot vastârit terras victricibus armis.
Territa ad hæc armis Hunnorum, amensque
suorum

Clade virûm Pallas, nullum repertre dolori,
Terrorique modum valuit. Capit ergo in arena
Consilium, positisque armis se fœdere jungit
Austriadi, propriam spondens in prælia dextram.
Pallados auxiliis Juno privata, timorem
Nequicquam celat, metuénsque opponere se se
Viribus Austriacis Martem declinat apertum,
Urbem in tergemina fugiens, quam Moldava
crebro

Alluit accursu, cingitque ars mœnibus altis.

Hunniades fidum testari sanguine pectus
Austriadi cupiens, nullum superesse probandæ
Virtutis campum doluit, secluso mœnibus hoste.
Ergo illum miris conatibus elicit urbe.
Atque suos sic affatur: nihil hætenus actum
O focii! nondum nostro potata cruore
Arma fuere hostis, nec fidam sanguine dextram
Testati fuimus. Magnas tunc tempus agendi
Res est, dum totis accedit viribus hostis.
Eja viri fortes! quisnam vestrum audeat ultro
Adversis se se telis opponere? quisnam
Pro Patria, pro Rege mori, fatôque fidelem
Testari mentem? sperem? timeámne futurum
Quemquam, perpetuis referat qui nomina Fastis,

Hun-

Hunnorum dando specimen virtutis avitæ?
Talia dum fatur: cunctis animosior unus
Proflit è media turba CZIRAKYUS Heros,
Cui major telis animus sub pectore stabat,
Martia cui vultum depinxit gratia, corque
Fidus amor Regis possedit, vestis, & aurum
Corpore ludebant, & struthio vertice pennis
Attremuit: cui prisca fides, & sanguis avitus
In vota addebant stimulos, & gloria lethi,
Supremum tali sociis sermone locutus:
En me iusta vocat pietas, ego prodigus unus
Vitæ, pro vobis, Socii! pia victima fiam.
Patria chara vale, gemini mea gaudia Nati,
Et Natæ, & Consanguinei, Conjunctæque valete,
Vosque valete mei Comites, Regina valeto
Austria, pro qua jam fundam cum sanguine vi-
tam.

Dixit: & auratis stimulans calcaribus armos
Quadrupedantis equi, generosoque ebrius æstu
Hostibus occurrit (facinus stupuere Sodales)
Tum prior ipse suis jacit armis missile plumbum
Adversumque Ducem sternit, stratòque, fuisse
Victurum se se, docuit, si vivere veller.
Ast quia pacta fides, pietasque in fata trahebant,
Solvit, io! vestem, pectusque exporrigit audax,
Et subito crepitans nitrata prodiga flammæ
Fistula, fatali rimatur viscera glande.
Ille ruens fido conspergit sanguine terram,
Dignamque Elysiis campis animam, Superumq;
Sedibus, ignotas lætus dimittit in oras.

Ergo jaces? prostrate jaces Dux inclyte Gentis
 Nostræ, Mavortis Soboles, & gloria Regis?
 Si jam tantus eras, quantus post fata resurges!
 O quot nunc fuso retulisti sanguine lauros,
 Quotque tuo nostrum prævertis funere mortes!
 Desflevere Ducem Socii, tumuloque sepulti
 Inscribunt tales, funebria carmina, laudes:
Hic jacet, Hungarica per quem stat gloria Gentis,
CZIRAKY miles, Dux, atque Comes, cui vitam
Hungara terra dedit, Mavorte Bohemia ademit:
Fallor; quem Patria pietas in fata coëgit,
Austriacique salus regni: qui Magnus in ortu,
Vivendo Major; moriendo Maximus, ultro
Victima pro Patria cecidit: nec, nî cecidisset,
Tantus erat, dederunt aeternum funera nomen.
 Austria tum tanto Socii commota favore
 Hunniadis, gratam ut mentem pro mente fideli
 Reddat, marmoreos illi decernit honores,
 Quæque sciant ævis hæc gesta referre futuris,
 Talia mansuris inscribit metra colossis.
Istos perpetua laudi, decorique futuro
Hunniadis fidum testati sanguine pectus
Austria non ingrata illi, decrevit honores.
 Hunniades contra, fidam (terrâmq, Polûm-
 que
 Testatus) dextram spondet cum mente futuram,
 Et promptam pressis porro succurrere rebus.
 Herculeos orbis cesset celebrare labores,
 Thesea, Pirithoum stygias simul iisse sub um-
 bras,

Et

Et Pyladem Socii sibi Taurica fata petentem,
Et super Euryali socialia funera Nisum
Procubuisse, piò confossum viscera ferrò,
Téque Menætiadem mirari desinat orbis.
Hungariæ stupeat facinus, tot in arma potentum
Austriacis immissa plagis quæ pectore fido
Prompta ruit, dignum socio pro funere funus
Ipsa futura, nihil ferrò nil territa lethò.
Serâne posteritas credet, quid fecerit Orbis
Hungarus, ut fociis arceret finibus hostem.
Vos jam Austriacos colles, & flumina testor,
Arvæque Czechiadùm crebro potata cruore,
Vos gesta Hunniadùm seclis narrate futuris,
Ut discat mundus sanctum non temnere fœdus.

